

holdt han sin berømte Svanningetale, der i realiteten kom til at danne grundlag for regerings-samarbejdet med Det Konservativt Folkeparti og Det Radikale Venstre i 1968.

Efter valget i 1973, hvor antallet af partier i Folketinget blev fordoblet, var det svært at se et regeringsgrundlag, men Hartling så muligheden og dannede en ren Venstre-regering med kun 22 mandater bag sig. Hartling styrede den smalle regering med stor dygtighed, men valgte i december 1974 at udskrive folketingsvalg. Valget gav Venstre næsten en fordobling af antallet af mandater i Tinget, men regeringsgrundlaget var borte, og regeringen Hartling blev kort efter væltet her i Folketinget.

Det efterfølgende forsøg på at danne en ny regering mislykkedes, og Hartling vendte nu tilbage som oppositionsleder, men blev i 1977 opfordret til at blive FN's højkommisær for flygtninge. Valget af Hartling var naturligt. Ikke alene havde han som udenrigsminister beskæftiget sig indgående med udviklings- og flygtningespørgsmål, han havde også som ganske ung været med i folkekirkens nødhjælpsarbejde, og med sin sans for det organisatoriske var han særdeles aktiv ved dannelsen af Dansk Flygtningehjælp.

Hartling beklædte stillingen som højkommisær til 1985 og høstede megen anerkendelse for sit arbejde. Hans indsats var stærkt medvirkende til, at FN's Højkommisariat for Flygtninge i 1981 modtog Nobels fredspris, og personlig modtog han kort før sin tilbagetræden den anerkendte Carnegiepris for sit humanitære arbejde.

Skønt Poul Hartling ved sin tilbagetræden var over 70 år, havde han stadig mod på nye opgaver. Han var i 1987-89 rådsformand for Det Danske Center for Menneskerettigheder og i perioden 1990-95 formand for Udenrigsministeriets Demokratifond, der formidler støtte til græsrodsbevægelser i Østeuropa.

I 1986 blev Poul Hartling tildelt Storkorset af Dannebrog. Hartlings våbenskjold er en lutherrose, dvs. et kors i et hjerte omkranset af rosenblade samt en bøggegren og en olivenkvist, der symboliserer Hartlings virke i henholdsvis Danmark og udlandet. I forbindelse med tildelingen af storkorset valgte Poul Hartling mottoet »Non nostri sumus« – hvilket betyder »Vi er ikke vore egne« – fra 1. Korinterbrev.

Æret være Poul Hartlings minde!

(Medlemmerne påhørte stående formandens mindeord).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Henriette Kjær (KF), Knud Erik Kirkegaard (KF), Gitte Seeberg (KF), Inge Refshauge (DF) og Birthe Skaarup (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om patienters adgang til oplysninger om og aktindsigt i visse tandlægeklassesager.
(Beslutningsforslag nr. B 153).

Medlemmer af Folketinget Frank Aaen (EL) og Jette Gottlieb (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om, at tilsætningsstoffer og aromastoffer til tobak, der øger rygningens omfang, ikke længere kan tillades.
(Beslutningsforslag nr. B 154).

Medlemmer af Folketinget Kim Behnke (FRI), Tom Behnke (FRI), Thorkild B. Fransgaard (FRI) og Kirsten Jacobsen (FRI) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af klippekortsystem til kørekort.
(Beslutningsforslag nr. B 155).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Svend Aage Fauerholdt (DF).

Formanden:

Hr. Svend Aage Fauerholdt har søgt om orlov fra den 2. maj 2000, jf. forretningsordenens § 41, stk. 3, litra c.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som an-